**Ca un ascuns mărgăritar,
e-al mântuirii mare dar,
/: ferice sufletul acel,
ce l-a primit şi-l are-n el. :/**

Ca un tezaur de mult preţ,
e-al mântuirii dar măreţ,
/: ferice-acel ce l-a găsit,
şi-l va păstra pân-la sfârşit! :/

Ca un izvor curat şi plin,
e-al mântuirii dar divin,
/: ferice-acel ce l-a aflat,
şi bea din el cu-adevărat. :/

Ca mirul cel cu bun miros,
e-al mântuirii dar frumos,
/: ferice-acel ce-l va păstra,
împrăştiind mireasma sa! :/

O, suflet drag de n-ai primit,
al mântuirii dar slăvit,
/: dă tot ce ai s-o poţi avea,
căci nu-i nimic mai scump ca ea! :/